

Pedesetosmi susret Hrvatskog društva umirovljenih liječnika HLZ i Sekcije upokojenih zdravnikov SZD

Srijeda 29. svibnja 2019., bio je na žalost kišni dan kada se je tridesetsedam članova Hrvatskog društva umirovljenih liječnika HLZ uputilo na tradicionalni susret sa Sekcijom upokojenih zdravnikov SZD-a.

Ovaj put smo odlučili da slovenske kolege ugostimo u Villi Zelenjak – Ventek, Rusvica 1 u Hrvatskom zagorju, koja se smjestila ispod Cesargradske gore na kome se nalaze ruševine Cesargrada koji se spominje 1399. u darovnici kralja Sigismunda koji ga poklanja Hermanu Celjskom.

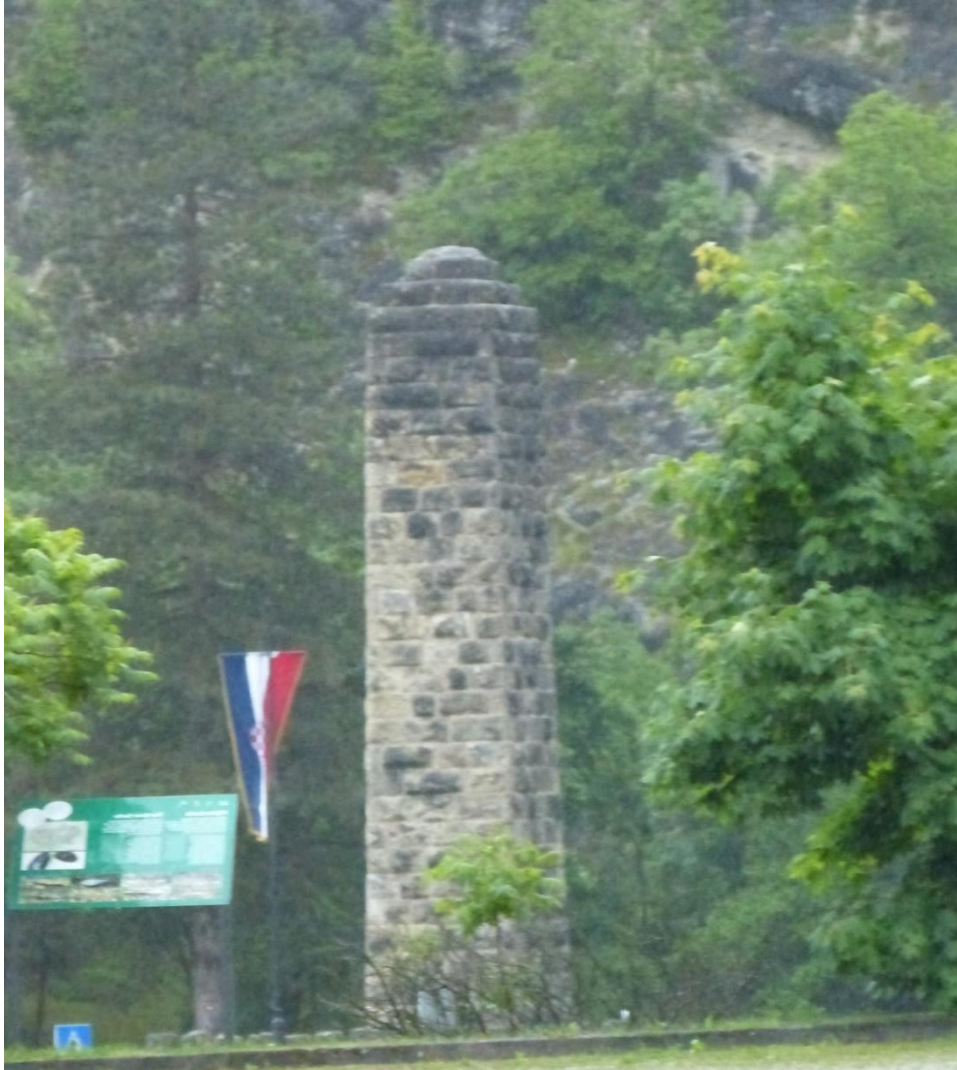
Cesargard je promijenio je više vlasnika i posljedni vlasnici su mu bili grofovi Erdödy. 1573. grad je stradao u seljačkoj buni ali je obnovljen. Ipak ga grofovi Erdödy napuštaju sredinom 17. stoljeća.

Villa
Ventek u
Zelenjaku,
(gostiona na
tom mjestu
postoji od
1938.) a
osnovali su
je djed i
baka
sadašnjeg
vlasnika
Branka
Grebličkog –
Venteka.

Vožnja do Zelenjaka je trajala jedan sat. U blizini gostionice je poznati kameni obelisk izgrađen prema nacrtu kipara Rudolfa Ivankovića - spomenik hrvatskoj himni. Obelisk je sav od armiranog betona a sa strane je obložen je masivnim kamenim pločama i visok je 12,20 metara. Postavljen je zalaganjem Družbe „Braće hrvatskog zmaja“.

Uskoro došlo 11 kolegica i kolega iz Karlovca i 23 kolegica i kolega iz Ljubljane, pa nas je ukupno bilo 71.

Spomenik hrvatskoj himni u Zelenjaku

Tradicionalna užina & malica sastojala se od slasne domaće šunke te sira i vrhnja, klasične ponude ugostitelja Hrvatskog zagorja.

Nakon „razgovora ugodnih“ pošli smo prema Klanjcu, gdje smo razgledali galeriju Augustinčić (1900.- 1975.) oko koje su mnoge skulpture a pred samom je galerijom spomenik nad grobom u kome počivaju on i njegova supruga.

ANTUN AUGUSTINČIĆ

SPOMENIK NEZNANOM JUNAKU U
NEW YORKU

U Klanjcu smo također uz stručno vodstvo pogledali ranobaroknu crkvu Navještenja Blažene Djevice Marije u sastavu franjevačkog samostana, koja je jedna od najljepših baroknih građevina u Hrvatskoj, a sagradili su je braća Sigismund i Nikola Erdödy, a posvetio ju je zagrebački biskup Petar Petretić 19. rujna 1655. Samostanska crkva postala je i župnom crkvom Klanjca 1789.

Monumentalno zdanje franjevačkog samostana s crkvom Navještenja Marijina bilo je podignuto sredstvima obitelji Erdödy, koji su izdašno pomagali ne samo gradnju nego su omogućili franjevcima i nezavisnost obdarivši samostan posjedima.

Brojni članovi te grofovske obitelji počivaju u samostanskoj crkvi koja je mauzolej te velikaške obitelji.

Iz 17. stoljeća su i dragocjeni sarkofazi bana Sigismunda Erdödyja (1639.) koji je bio položen u kripti svetišta i varaždinskog župana Emerika Erdödyja (1690.) koji je položen u bočnu kapelu sv. Antona Padovanskog. Sarkofazi koji su izrađeni od kositra, rad su bečkih majstora koji su radili za kuću Habsburgovaca i izvedeni su u stilu ranobaroknog vremena, a restaurirani su u Beču sredstvima Ministarstva kulture Republike Hrvatske i izloženi posjetiteljima u kripti samostana. Emerikov sarkofag obnovljen je u bečkoj radionici Josepha Ziglara 1999. U istoj je bečkoj radionici obnovljen i Sigismundov sarkofag 2003. Taj je sarkofag izrađen je od poluplemenitog metala engleskog kositra.

Bogato je ukrašen pozlaćenim ukrasima, a pripisuje se bečkoj radionici majstora Zaharije Laufera koji je radio sarkofage za Mariju Leopoldinu i Ferdinanda III. Habsburga.

SARKOFAG EMERIKA ERDÖDYJA (+ 1690.)

SARKOFAG SIGISMUNDA ERDÖDYJA (+ 1639.)

Muzej „Staro selo Kumrovec“, koji djeluje u sastavu Muzeja Hrvatskog Zagorja osnovan je 1953. i udaljen je od Klanjca 7 kilometara, a posjetili smo ga nakon franjevačkog samostana.

To je najveći etnografski muzej „in situ“ na otvorenom u Hrvatskoj i prostire se na 128.107 m². Muzej čuva četrdeset tradicijskih objekata koji su u dobrom stanju, sa dvadesetjednim stambenim objektom i deset gospodarskih zgrada.

Prikazan je način življenja krajem devetnaestog i početkom dvadesetog stoljeća. Tako posjetitelji muzeja mogu upoznati kovački obrt, lončarstvo, kožarstvo, izradu licitara, izradu dječjih drvenih igračka, običaj zagorske svadbe i izradu domaćeg platna.

Nakon razgleda muzeja „Staro selo“ u Kumrovcu vratili smo se u Villu Zelenjak, gdje smo uz glazbu sa sintesizera i pjesmu vlasnika Venteka, kojoj smo se povremeno i sami pridružili pojeli obilan i izvrstan ručak.

Dakako da uz pjesmu ide i ples, pa smo još prije odlaska i plesali i oprostili se od slovenskih kolega u dobrom raspoloženju i sa nadom da ćemo se sresti iduće godine u Sloveniji.

Fotografirao Dragutin Kremzir
Tekst Zvonimir Kaić & i Dragutin Kremzir

